

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,
- оптужени Пана Булат са браниоцем, адвокатом Ђорђеом Калањем,
- оптужени Раде Вранешевић са браниоцем, адвокатом Звонком Радовановићем и
- сведоци: Душанка Маринчић и Миле Мамула.

Констатује се да нису приступили сведоци:

- Марко Шкалац, а за истог се неуручена достава вратила са назнаком да је непознат на адреси Нови Сад, ул.Јанка Чмелика бр.77, а Одељење криминалистичке полиције Полицијске управе Нови Сад, Групе за потражну делатност, писменим поднеском обавестило суд да је овај сведок само био фиктивно пријављен на овој адреси и да су провером утврдили да је имао и пребивалиште и у Вуковару, без других ближих података, те
- није приступио сведок Лукач Теодор, за кога се неуручена достава вратила са констатацијом поштанског достављача да је на тој адреси затеучена његова сестра и обавестила да се он налази у Америци, а иначе и пема исказу сведока саслушаних у овом предмету, сведок је у Сједињеним Америчким Државама.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 9 часова и 42 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Душанка Маринчић може да приступи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА СВЕДОК ДУШАНКА МАРИНЧИЋ:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваше податке, име оца?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Милана, по занимању сте?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Управни техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, управни?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Управни техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управни техничар, са станом у?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Сремска Митровица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сремској Митровици.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Карађорђева 32-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Какрађорђева бр.32-а, година рођења?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: 12.11.1959. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођена 1959. године.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Глина, Глина, Република Хрватска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Глини, у Републици Хрватској. Да ли сте у неком сродству или евентуално у некој завади са овде оптуженима Панетом Булатом и Радетом Вранешевићем?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: : Не.

Сведок Душанка Маринчић, од оца Милана, по занимању управни техничар, са пребивалиштем у Сремској Митровици, ул. Карађорђева 32-а, рођена 12. новембра 1959. године у Глини, Република Хрватска, са оптуженима несродна, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву, прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Опоменућа, упозорена, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Маринчић, пред овим судом се води кривични поступак против Панета Булата и Радета Вранешевића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе су дешавања у месту Бански Ковачевац, марта месеца 1992. године и убиство цивила хрватске националности у том месту. Испричаћете суду, шта сте Ви у том периоду били, где сте се налазили, у оквиру које војне формације и шта је Вама у вези овог догађаја који је предмет оптужбе, познато.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Ја сам била у истом саставу команде као и Пане Булат и Раде, Радета се не сећам презимена, радила сам на санитарским обавезама, значи збрињавање рањених и повређених и мртвих, то је била мој обавеза, мој задатак. Што се тиче овог дела где је Пане оптужен за та злодела, ја нисам очевидац тога, али сам дошла са терена и наишла сам у ходнику команде где је Станко Чича, начелник безбедности, пројуррио, да опростите, опсовао и отишао у команду. Ја сам отишла у свој део санитета где су ми били возачи и после је свратио до мене да ми каже да ли би хтела да откуцам један записник и ја сам то прихватила и отишли смо у његову канцеларију. Он је тај записник куцао, просто је викао и псовао и ја кажем, «па Ћане, зар је стварно све тако било?», па, каже, «па, да, све је тако било». Мени је само казао да му је командант рекао да пише записник у једном примерку, међутим, он је тај записник писао у више примерака. Ја се сада тачно не сећам, али

у неколико, више, да, јер знам да сам поставила индиго у машину. Од тога, шта се даље дешавало, да ли је Панета неко позвао, да ли је то стварно тако, ја у тој команди више нисам чула ништа о томе. На који начин је вођено, где се расправљало, да ли се расправљало, заиста нисам, нисам ништа више сазнала о томе. Ето само колико је начелник безбедности тај Станко Чича, колико је то казао мени и колико сам ја откуцала тај његов записник који је он мени диктирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, шта је то Вама Станко Чича рекао?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па, да је, да су Пане и Раде.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја имам приговор на питање, шта је Чича говорио сведокињи, обзиром да је Чича био овлаштено лице, орган безбедности у јединици и по Закону о кривичном поступку, дакле, његов је положај потпуно идентичан полицајцу који врши прикупљање обавештења и података, а уосталом, он је саслушан као сведок у овом кривичном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Шта Вам је Станко Чича рекао?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Он је мени издиктирао записник и ја сам га откуцала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је рекао?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па, замолио ме да то упишем, да се десило, али сада ја се не сећам, да ли је то део где су наше јединице биле или је то део где су, друга бригада је, батаљон требао да буде, то се сада децидно, тог, споменули сте то име сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Бановци, то где се то десило, издешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бански Ковачевац?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Бански Ковачевац. Ја не знам да ли је то било на територији нашег батаљона где смо ми држали положаје. Када је сам диктирао записник, био је прост и рекао је шта се издешавало, да је Пане био пијан и да је урадио то што је урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то урадио што је урадио?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Да је неке људе, старе људе да је нашао тамо и да их је поубијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је садржина тог записника такође?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Тако говорила, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је Ваш командант батаљона Драган Паић био са тим упознат?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па, морао је бити упознат, зато што је сам командант, ја се надам да је њега упознао о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте Ви рекли Станку Чичи «зар је то стварно тако било», тако сте изјавили.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је он одговорио?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па, доста погрдних речи, на рачун Булата, луђаци, знате како може да каже човек у бесу, идиоти и тако нешто слично томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је у батаљону, при батаљону или уопште при било којој формацији која се налазила у Банском Ковачевцу, вођена евиденција тих цивила који су остали на подручју, а да се нису иселили?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па, ја не знам, то Вам не знам рећи, зато што мислим да је то било другог батаљона терен. Ми смо на нашем имали део, део тих стараца које смо покупили и одвезли у општину и оставили их доле, где су збринути у неку шумарију, не знам, неки стационар што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте се налазили, где у?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: У другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У другом батаљону?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: У другом батаљону, мислим да је други батаљон, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, то Ваше седиште је било где?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: У командном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: У Ласињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, ови цивили који су се налазили у Банском Ковачевцу и само место Бански Ковачевац, је ли било у зони одговорности другог батаљона?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Е то Вам сада не бих знала рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не бих Вам то сада знала рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви као референт санитета или како сте већ рекли да сте били тамо, да ли сте Ви

били задужени на неки начин за цивиле у случају да се организује неко њихово исељавање или?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не, нисам ја лично била задужена за ништа, ја кажем да Бански Ковачевац не знам тачно коме је припадао, али знам да је на подручју Ласиње према Јамничкој Киселици био део неколико старих људи и да смо о њима водили бригу. Значи, они су добивали храну, како је добила војска, тако су добили и они. Ја само знам за те људе који су једном. Додуше, лично сам писала овај допис председнику општине да нађе начина како да их иселимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: За овај део према Јамничкој Киселици, за тај део који сам знала. Ја за овај други део нисам знала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Бански Ковачевац, да ли је некада било неке преписке, разговора, било чега да се планира њихово исељавање, тих цивила?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Верујте ми да ја уопште нисам знала да има цивила доле и не знам да ли је то припадало другом батаљону, пошто на тај део ја уопште нисам ишла, зато што су сва дешавања која су се дешавала, то је било до Купе. У тај Бански Ковачевац ја мислим да чак никада нисам ни била, не знам, верујте ми, не сећам се, али нисам, нисам располагала са подацима да постоје људи који су остали на том подручју. Знам само овај део горе где сам и одлазила и да сам се два, три пута обраћала председнику скупштине са дописом да би цивилна заштита у општини покупила те људе, међутим, нису и онда сам се договорила са командантом и узели смо једну «150» и ја и онда смо узели санитарска носила и ћебад, купили старце који су били непокретни и одвезли смо то све у општину. У општини су они, нас нико није дочекао, али је у штабу ТО био неки дежурни који су мени били сада већ непознати, пошто ја нисам ни живела дуго ту, и касније сам се интересовала. Они су у шумарији премештени у један стационар где су радници шумарије некада у мирнодопском времену живели, јел, у тим, то су као неке собе, не знам шта је то било. да би након тога, пребачени у неке Шеке, то је село где су некада Хрвати били и да се ту доносила храна и обилазили и ја сам једном их обилазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што Вам је Станко Чича рекао када је то псовао и све то и да је Пане то урадио, да ли се то односило на те цивиле из Банског Ковачевца?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па, ове горе ништа, са овима се горе ништа није дешавало, али ја нисам сигурна да ли је то била наша бригада или је, чије је, коме је то припадало и да ли је, чак можда да је Станку јављено нешто из команде те друге бригаде, колико је он галамио и причао да је неко звао да дође одмах доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, ми смо овде имали више сведока, саслушавали смо и Вашег команданта батаљона Паића и командира чете Јована Малобабића и нико није оспорио да Бански Ковачевац се није налазио у зони одговорности другог батаљона.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Немојте ми замерити, молим Вас, могуће да јесте, ја стварно се не сећам, ево, тог дела се не сећам, ево верујте ми, јер ту је одмах било и Топуско, тај други батаљон. Ја на тај део никада нисам ишла и не заиста не знам, мислим. Мени, углавном сам рањене и погинуле односила одмах према Стипану, према Петровој Гори, тако да је то био правац кретања мојих возила санитарских са војницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми пошто кажете да сте у неким, да кажем организацијама за исељење цивила учествовали, не у овом случају него у неком другом, да ли су официри безбедности били ангажовани на неки начин када се врши исељавање становништва? Да ли је то било у њиховом делокругу?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па не знам, мени није помогао нико око тог дела што сам ја отишла, што сам ја отишла до Купе горе. То је отишао само, добила сам дозволу од команданта, добила сам ту «150-ку» возача неког Драгана Бјелића и ми смо отишли горе, покупили смо те људе и одвезли смо их у Вргин мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте било када са Панетом Булатом имали неке организације исељавања цивила или неке разговоре или било шта тако?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не, разговор са свима се водио са Станком Чичом пошто је он био начелник тако, ако се нешто говорило али ја лично сам са командантом свој посао договарала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли је било када у том периоду прављена нека организација исељење цивила из Банског Ковачевца, а да је то Вама познато?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па није, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само сам хтела два питања да Вам поставим. Прво, рекли сте да је овај Чича рекао псујући тако љутито «луђаци», то сте рекли у множини, је ли то, да ли можете нешто ближе?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па добро, претпостављам да је мислио на сву војску пошто је, то су људи који су живели.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А није нека, а Булат име је поменуо је ли? Да ли је још неко име поменуо или је он био сам? Да ли уопште ишта знате да ли је још нешто испричао?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Ја могу само да Вам кажем оно што сам писала у записнику зато што је нешто, ја сам писала пуно записника али тај је уочљив мени био због тог што је он диктирао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да, колико можете да се сетите од тога шта је било? Колико особа је страдало, да ли је помињао начин или колико људи је то учинило, да ли један или шта? Да ли се уопште тог дела сећате?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Да ли је рекао да је ту шест-седам људи стараца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Мислим да сте множину и на почетку употребили, па зато сам питала.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Он је говорио «луђаци» за војску.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А за војску, добро.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: То је било њему нормално, мислим да је било нормално зато што су ето тако и они били непослушни, некад и попију, мало се опусте, а Купа је јако била близу и снајперисти су нам баш правили с друге стране много, много уништавали, много војске.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И рекли сте да је командант наредио да се само у једном примерку, он је ипак више.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: То он каже?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Да, да, рекао ми је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Командант рекао само?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не, не, командант мени ништа није рекао, мене је Ћане на ходнику нашао и казао да ли би ми хтела на брзину молим те откуцати нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па да, то за њега питам, шта он каже?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Он је кад сам почела да кажем у колико ћеш примерака писати, он је рекао дај ми молим те у неколико, рекао ми је у један, ма таман посла, писаћу их у више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И шта би са свим тим примерцима?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: То више не знам, један, да ли и тај један предао, колико је предао не знам. Мене никад командант није ни звао да пита о томе, ја сам сматрала, не, можда нисам сматрала да нисам меродавна за тако нешто, него сам сматрала да је то неки виши ниво који се мене не би требао тицати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте ли још некад тако нешто писали?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не, само то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И Ви тај записник нисте?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Немам ја то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нисте ништа.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не, то је код њега.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви у то време лично познавали Булата и Вранешевића?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питаћу Вас конкретно, када Вам је тај Чича диктирао тај записник.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам добро разумео поменуо је име Булата.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: : Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у том диктирању поменуо и име Вранешевић?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Ја не знам презиме, али му име Раде је споменуо, е сад ако је то то, ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или име или презиме?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Да. Презиме не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После ових догађања, после убиства тих цивила, да ли сте чули, да ли имате неко непосредно или посредно сазнање шта се догађало с тим цивилима? Да ли се помињала њихова сахрана, неки бунар и да ли Вам је ишта у вези тога познато наког тог догађаја шта се догађало?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па видите што ја једноставно мислим да то није било на нашем терену, ето ја једноставно о том Бановцу не знам. За овај део горе где је покупљено, спремљено, враћено у Вргин мост, смештено и храњено то знам, али ја се тих Бановаца уопште не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Прво питање је да ли сведокиња зна коју је дужност обављао Станко Чича у батаљону?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Која је то дужност?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Начелник безбедности.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: У батаљону?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: : Да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: У Вашем батаљону?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. То што је сведокиња куцала, да ли може прецизније да објасни о чему се ту ради, да ли је то некакав записник, да ли је кривична пријава, да ли је службена забелешка?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Ја мислим да је то записником писао, не могу прецизирати сад али по формату који сам писала, колико се могу сјетити, зато што ми је било необично, мислим да је то био записник, нисам сигурна.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли Вам је Станко Чича говорио, да ли је он то видео, то што је рекао за Булат Пану и остале или је он то чуо од других?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па ја сам њега разумела у једноме да је њега неко звао телефоном због тога нисам уопште повезала мој батаљон. Значи ја сам сматрала да је то команда Другог батаљона, трећега, позвала нашу команду и да је он ту као начелник безбедности реаговао, ето зато је мени тај Бановац непознат.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: То не знам.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, има ли неко питања?
Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само још једно питање, да ли знате у то време формацијски коју је дужност обављао Булат, а коју Раде кога Ви знате по имену Раде?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Пане је био заменик начелника безбедности ја мислим у то вријеме, ако је, у безбедносној служби је радио у команди, при команди, а Раде је био, не знам која је то чета сада, али то су Чемерница тај део становништва откуд он и јесте, да ли је то Трећа чета, Пета, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли је пре данашњег дана сведокиња било када у вези овог догађаја била саслушавана, давала било какве изјаве пред нашим органима или евентуално органима Републике Хрватске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Јесам, разумела сам питањем, јесам у Хрватској сам питана.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Пред ким и кад?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: 2001. године, ја мислим 2001. године, моја мама је тад умрла, имала сам неких проблема с пасошем, путовницом, па су ме вратили са границе јер нисам, мислим да ми је дете истекао пасош, нисам сигурна више и да сам те пасоше наравно требала дати да ми се продужи и они су ме саслушавали неколико пута.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Шта то значи «неколико пута»?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Али нису ме, углавном нису ме питали за ово ништа, они су ме углавном питали за Милета Новаковића и не знам шта још, међутим ја нисам имала шта да им одговорим него да им кажем да је Миле Новаковић професионални војник, што су они јако добро знали.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: А везано за овај догађај у Банском Ковачевцу, обзиром да сте Ви били у батаљону, да ли сте били саслушавани?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Они су мене питали свашта али ја оно што нисам имала потребу да им одговорим нисам одговарала.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: А да ли се сведок сећа.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па они су говорили о убиствима.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ко то «они»?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па људи који су ме саслушавали.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да, али нисте ми одговорили из ког органа, из ког суда или полицијске станице?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не суда, не, полицијске станице Гвозд, ту сам саслушавана.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, да ли је сведокиња давала изјаве и потписивала било какве изјаве у вези тога?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Потписала нисам ништа, него су ме питали када ћу се поново вратити, јер ми је дете било мало и ја сам казала реко можда за два-три месеца, али ако тати буде лоше вратићу се брзо. Међутим ја се после тога и нисам онда враћала више.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, има ли неко? Изволите. То Вам не ради, станите тамо код оног микрофона.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добар дан.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Добар дан.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Вјероватно ме не познајете. Молио бих Вас прво да објасните цијењеном суду какву функцију сам ја имао у батаљону и Станко Чича и Сава Цревар, јер мислим да нисте казали истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте. Сведок се изјаснила на функцију Станка Чиче и Вашу, а ево за овог Саву Цревар може да каже.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Управо да понови, да понови, све у реду, јер нисте казали прву ту истину, начелник безбедности у Ласињи у батаљону није био него начелник је био у бригади у Стипану и тада је био Миле Малобабић начелник безбедности, а ми смо били безбедњаци нас тројица, тако да сте прву.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: : Значи није био начелник безбедности него.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не, безбедњаци смо били сва тројица, неважно питање али неистину сте казали. То је небитно питање у вези овог процеса и ја бих Вас молио друго, када сте двоје лица, две жене са моста од Ласиње превозили, да ли се сјећате ко је команданту Пајићу пренео за то да проблеми имају с њима, након чега сте Ви отишли, да ли се сјећате ко је то био за та два случаја, за те две жене?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Кад су се цивили исељавали из.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Две жене, јесте, које су биле скупа са војницима на првој борбеној линији, спавали су у истој кући,

појавили се проблеми, ради чега су оне морале бити евакуисане. Ко је дао одобрење, од кога је све текло, ништа се без одобрења није могло урадити, без одобрења. Не знам јесте разумјели питање?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Јесам, јесам, него размишљам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Размишљам о те две жене које су доведене пред команду, то сте били Ви.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није било доведене, него је отишао Бјелић Драган и Ви и узели сте им на лицу мјеста и неке личне ствари, стали сте испред Ласиње у школи.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Да?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јавили сте се команданту и отишли сте у Вргин мост, је ли тако било?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Е па молим, то кажите суду, не да испада да ја говорим умјесто Вас, то Ви требате казати. Је ли тако било?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Да, да, али то су биле још њих, није само две.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја знам за те две што сте Ви одвезли, је ли тако било?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: У Вргин мост.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ви кажете да су смјештене у шумарију у Вргин мост.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Ми смо их оставили у општини, а после су их ови уселили у шумарију.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, јесте, јесте. Да ли се сјећате да је, била си у команди, у команди код Пајића ја и ти и био је дактилограф Мишо Тркуља и био заменик команданта Ђане Соколовић, да ли се сјећате кад је био разговор у вези исто цивила јер смо преузели Бански Ковачевац од суседне бригаде и то је и Ваша зона била, али прећутујете нећете да кажете.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не прећутујем ја забога, немам разлога.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јер сте управо одрадили храну и санитетске потребе за те преостале цивиле да добију заштиту лекарску, мислим неважна су питања па говорим да се присетите јер давно је било то, да ли сећате тога?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Ја се Банских Ковачеваца уопште не сећам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па то је одмах уз Пркос, а у Пркосу сте били скупа самном, онда не можете касти да нисте били, ја сам Вас једном возио и били сте, управо цивилима сте пружали помоћ, обилазили сте цивиле и војску сте обилазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, немојте да сведочите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да сведочите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па неће да гукне, каже да је била до Ласиње, неће да говори оно што је била и ја сам био присутан.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Немојте ми рећи да нећу, ја заиста желим да кажем све оно што је било, али ти Бански Ковачевци не знам зашто ми нису у глави, не могу да се сетим.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сјећате у гостиони где смо пили каву, где смо у Пркосу пили каву? Ево конкретно питање.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Код оног неког Мркаља, шта ли је било.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте гостионица, Стево Кораћ гостионичар је ту.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Кораћ Стево.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па значи били сте, немојте казати суду да нисте, били сте на лицу места, е тако, то треба казати суду да буде слика целовита. Да ли се сећате, били сте присутни да је још говорено о неким цивилима пред командантом и била си присутна као начелник санитарске службе у Ласињи?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: О којим цивилима?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Још цивилима који се налазе на првој линији, а мислим да сам предмет говори о којим цивилима је реч.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: : Не сећам се, ја кажем ја само знам за овај део и деду онога што смо нашли у кревету горе, што је имао радио станицу испод себе.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро, реците ми госпођо да ли се сјећате да у том извештају што сте писали, јер кажете да Ћане Вам је диктирао Ви сте писали, морате, ако се сјећате неких ствари, морате се сјетити јако битних ствари, да ли Вам је Ћане чича рекао од кога је чуо? Да ли се сјећате некога од имена које је он споменуо да су му казали ко је извршио то дјело?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Ја сам га разумела само да је неко звао телефоном, а знате како он млати рукама и како је викао, ја не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А да ли знате кад је он зват телефоном и кад је то писано и да ли се сјећате временског периода од догађаја и кад је он зват телефоном?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Ја не знам да је тад Евице Ромић син рањен, односно, да рањен и да смо ми отишли по то дете.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: И кад сам се вратила у команду, Ћану само у пролазу видела где псује и виче и нисам знала јер сам отишла у санитет и немам, уопште нисам имала везе с тим, док он није дошао и покуцо и рекао ајде молим те напиши ми један записник.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А не сјећате се никог од кога је он то чуо? Или Вам је рекао да је он био на лицу мјеста?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не сјећате се. А реците ми да ли се сјећате броја лица колико је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговорила.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јер како је, знам да је рекла да не зна и то, али ако је писала, госпођо.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Шест, седам старца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је шест-седам старца.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Госпођо, али мора се присјетити, то су јако битни елементи јер у свему се Ви обмањујете, не ја, него Ви се обмањујете, зашто.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Извините, ја заиста не желим никог да обмањујем.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сјећате, госпођо Маринчић, да ли сјећате присуства када је командант, ја и Ви и Соколовић Ћане били кад је командант након мога једног извештаја што сам га писао у присуству Вас, да ли се сјећате тога извештаја да сам ја писао? У вези истог догађаја и слушали сте све шта се говори јер сам ја диктирао, а писао га Мишо Тркуља, Мишо Тркуља реците суду ко је био Мишо Тркуља.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па био је референт.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Е тако је. Реците, да ли се сјећате, били сте присутни кад сам писао извештај у вези догађаја и кад смо били на лицу мјеста ја и командант, да ли се сјећате тог извештаја? У вези догађаја овог у Банском Ковачевцу, ово што се догодило, причамо о томе. Да Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, да ли се сећате неког извештаја да сте писали у вези догађаја.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред овог записника који се спомиње.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не она, него тај Мишо Тркуља је писао, она је само била присутна.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не. Ја иначе нисам никад писала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сећате да сте били присутни кад је писан неки извештај о Банском Ковачевцу мимо оног записника који сте спомињали?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па толико је тога у команди писано, сад не могу ја.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да Вам помогнем одмах након мало времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам конкретно да ли се сећате или се не сећате?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па, ја ћу Вам рећи да сећам само да су односи Станка и Пане били јако лоши, да је једноставно ми сви други нисмо уопште улазили у тако нешто. Пане је са командантом договарао ствари, Служба безбедности мене није интересовала, тако да сам своје извештаје слала у вези с овог терена и знали су, углавном су они обавештавани колико је рањених, колико је мртвих и све то остало, али у њихове послове не знам осим тог што ми је Пане рекао ако се и, јер увек су се, па и сами знате да је Ћане увек био против Вас.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знадем, али мени је битан и суду је битан исказ, а овде је битно казати истину, само истину и ништа друго сем истине.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па ја сам дошла да кажем истину.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате госпођо Душанка, овде су велике крупне ријечи казане, Ви сте казали да је Ћане Чича рекао да будале неке као Пане и неки други да су побили цивиле.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па то је викао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А да ли Вам је икада рекао тај господин Ћане, да ли Вам је рекао како сам ја био тамо? Да ли сте икада, чули сте и извјештај мој кад је писан, ја сам диктиро и сви су чули у команди, значи није било пуно ту људи. Ту је било нас четворо, Мишо Тркуља, ја, командант Пајић, Ћане Соколовић и ти, петоро нас је било и кад је написан ја сам га помно прочитао пред вама свима и командант је рекао «да то смо снимили и били смо на терену то је тако».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Маринчић, да прекинемо ову комуникацију, Ви сте сведок, да ли имате у сећању поред записника који сте куцали да је постојао неки такав извештај који спомиње Пане Булат?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Госпођо судија, толико је извештаја постојало, можете замислити у рату да се свакодневно извештаји пишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас конкретно питам у вези овог догађаја, у вези ове ситуације, да ли имате у сећању још неки извештај који оптужени спомиње, а да је везано за страдање ових цивила у Банском Ковачевцу?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Могуће да је сигурно био, то би Мишо боље знао да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, је ли имате сазнање или немате, да ли се сећате или се не сећате?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Ја се тренутно не могу сетити.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А да ли се сјећате где су ти цивили, те две жене, што сте одвели Ви и Белић, одвезли, где су завршиле те две жене?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Нисмо ми водили две жене, ми смо у камиону имали пуно њих.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пуно њих?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Имали смо оног човека што је лежао на кревету што се, на крају сте открили радио-станицу код њега.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да. Њега сте, где сте њега оставили?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Исто у општини.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Госпођо председавајућа, и то сам казао али су многи негирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то локалитет? Причамо овако цивили, две жене, радио-станица, о ком се подручју ради?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Ради се о Ласињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком конкретно, Ласиња, општина Ласиња.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Ласиња ка Купи, према Купи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Само мало, примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има то неке везе са Банским Ковачевцем?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Нема.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Примедба, има. Тај човек што је имао радио-станицу је са подручја Банском Ковачевца, односно Пркоса, молим вас нека уђе у записник и кућа више циглане у засеку томе Пркос ту је његова кућа. Он је човек који је поправљао иначе телевизоре и направио је ручну радио-станицу. То је досад негирано од свих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тај човек из Пркоса или из Банског Ковачевца?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пркос, Пркос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Пркоса.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је Пркос, Бански Ковачевац то је спојено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нема двеста до триста метара разлика зрачне линије, тако да Вам појасним, а могу и карта има па да видите и то, тако да не говорите истину, а били сте код њега код куће и видели сте брдо телевизора и отале сте њега узели. Управо сте га одвезли што је био приговор да има радио-станицу и да разговара, што су сви негирали да није тачно и Станко Чича је негирао да то није тачно, али је то било и Ви сте га одвезли и зато знам. Што то нисте казали суду до сад то је у реду, неко је сугестивно деловао на Вас.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Немојте молим Вас, ја се први пут појављујем и не знам о чему.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Госпођо Душанка, да Ви истину говорите.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Реците.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ви, молим Вас, Ђане чича Вам је казао, је ли Вам рекао да је био на лицу кад се то догодило?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Није ми рекао то.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није. Да ли је рекао у том извештају што сте Ви писали ко му је рекао да је то Пане Булат урадио?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Ја Вам понављам неко му је јавио, неко му је јавио везом.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али кажете да је ишо на лице места, колико сам ја разумио до сад изјаву Вашу да је он и био на лицу места, да су њега звали са везом, е па према томе и да је био на лицу места, то сте казали ја колко сам разумио до сада Ваше излагање.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Јесам, оно што сам казала то јесам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се можете сјетити ко је њему то, ако он није био, ко му је рекао то да је то Пане Булат урадио?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не знате. Добро. Госпођо Душанка, ја Вам морам рећи и пред овим судом Станко Чича је дао исказ овде, он ни један од елемената што сте Ви навели није навео.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И да Вам кажем, не знам из којих разлога сте Ви то дали. Нисте били, нисте запамтили, а писали сте битне ствари и не знам како Вам суд може да вјерује и ствари све остале да ја морам причати уместо Вас, да Ви само потврдите то је жалосно.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па драги мој, ја петнаест година живим.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реците овоме цијењеном суду још једно велико питање, реците ми колико је бораца на првој борбеној линији погинуло? Наших бораца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од каквог је значаја то питање?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Чућете, молим Вас, ја не питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање у вези овога?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па сигурно сам у своје време имала тачне извештаје, не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не знате? Па нормално јер нисте знали ни радити Ваш посао, јер то је Ваш посао као начелника санитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, немојте тако више да се.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Морам госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте директно да се обраћате сведоку уколико сматрате да нешто није у реду преко суда онда питање. Ви можете да стављате примедбе, од догађаја је прошло седамнаест и више година, која је ово, 1992. година.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Још само два питања имам. Могу ли Вама? А како ја госпођо председавајућа, па ја сам старији од ње, па како ја морам, како Ви мене за сваку ријеч госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате самном да се расправљате. Имате ли још неко питање?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али Ви мени говорите за сваку ријеч, а ја морам доказивати моје ријечи што сам Вама тврдио да је то истина и спречавате ме, не дате ми да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко Вам брани? Ево суд Вас је пустио нешто да радите што иначе и не бисте смели да радите у судници.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Управо видите исказе моје и слушајте која питања постављам, нико неће све да каже. Од свакога по мало извлачим да добијете слику да Вас нисам преварио. Мени је више

од Вас стало до те истине, мени је више стало. Ви не знате, ево га мој син, ради у полицији, ја његов образ перем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте молим Вас, завршите са испитивањем сведока.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али молим Вас, да ли се сјећаш шта се догодило непосредно у то време, дан, два пре тога, шта се догодило у Пркосу, да ли се сјећате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу шта се догодило?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Она зна шта се догодило, јер не сме сугестивно деловати, не смем директно питање дати, сад сте ми рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: За нестанак неких војника.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Наших војника?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да. Јесте ли чули за име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, моменат, ово, ја Вас молим да ако одговорите на питање не машете главом, него само реците, због транскрипта. Је ли имате у сећању да је непосредно пре овог догађаја и то ваше куцање и записник да су нестали неки војници?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли знате Цевар Миљенка и Станојчић Милу званог Колибрић?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: : Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Шта се њима догодило?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Ја знам да су они нестали али не знам када.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па што не кажете.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: : Па не знам забога.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па не смијем Вам ја рећи.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па не могу ја причати јер ја сам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јер ја причам уместо Вас. Нестало, а то је од тога мјеста човек каменом се могао бацити. Похватили су их хрватски војници, специјална јединица која је била уз Купу, је ли тако? Јер то Ви знате? Чули сте, ишло је преко Вас да је УНПРОФОР радио да се они врате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, ограничите се на предмет оптужбе.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али неће да прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ограничите се на предмет оптужбе, предмет оптужбе је да сте Ви и Раде Вранешевић убили у Банском Ковачевцу шест цивила, то је предмет оптужбе.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је кад нестао, војници, ратови итд, то је много широка прича у вези конкретног предмета оптужбе.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али како кад неће ништа да ми одговори, оно што је битно за Вас, што је битно за мој исказ што сам ја казао, да ли Вам је Ћане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, преко суда питања.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли је Ћане чича у свом извештају писао какав сам ја ишао на терен ту вечер? А Ви сте писали тај извештај госпођо Душанка.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Како мислите какав?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Какав сам ишао?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Пијан.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Како, јесам ли ишао у цивилу, јесам ишао у униформи, јесам имао оружје, све? Знате како. Да ли се сјећате тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте сад рекли пијан.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Разумем, да, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то стајало у записнику да је у алкохолисаном стању, пијан ишао?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па тако му је говорио сваки дан иако то није било тачно, Пане је био један од одговорних на својим задацима али одговорних, а ови њихови односи што су из мирнодопског времена пренели у рат и нашли се у истој јединици то је била катастрофа, али добро шта сада, било па прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сјећате извештаја што сте га писали, да ли је описао мене, да ли сам био у униформи, да ли сам имао оружје, молио бих Вас ако се сјећате имало ичега да то објасните суду.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не. Да ли се сјећате кад сте били присутни пред командантом да сам ја писао извештаје да сам спомињао, да сам ишао на терен тада без оружја које је наведено да су исти цивили побијени, од свих сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, само мало, ту сте сад смотали више неких питања, сведок није ни једног момента рекла да се сећа неког Вашег извештаја.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А што имам питати, оно што је битно за Вас за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекла да се сећа Вашег извештаја, а Ви сад питате даље па се надовезујете на оно што сведок.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате да се присјети у томе сам радио, и хтео сам јој помоћи и тада је након мог извештаја командант отишао Ђане Соколовић га замјењивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма нећу да сведочите, хоћу, сведок је у судници, питање конкретно.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Кад се не сјећа извештаја, што имам питат, у свим извештајима, у свим изјавама сведока нико није потврдио да сам био на лицу мјеста са оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, не вршимо сад оцену доказа, него сведок је у судници, имате ли питање за сведока.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па ја Пане уопште не знам да сте Ви били у то време тамо, ја лично не знам да сте Ви били у том Бановцима, Бановском, како ли се зове.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате, знате Душанка, Ви сте ме јако неугодно изненадили јер небитне ствари знате, а ово што је битно за суд не знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте комуникацију директну са сведоком, преко суда.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Немам, не могу више ништа кажем, ништа оно што ми треба не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте укључили.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Стварно не могу ништа. Хвала. Опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још неких питања за овог сведока? Госпођо Маринчић, тај записник који сте кажете радили са, уз диктирање Станка Чиче, да ли Ви знате да ли је пре састављања овог записника Станко Чича био негде на терену и да је ишао тамо у Бански Ковачевац?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Да, ја мислим да је он рекао да је дошао са терена, пошто сам ја имала тог малог рањеног и отишла сам у Стипан да би га предали тамо амбуланти и он је наводно, њега је неко звао, отишао, вратио се и на основу тог повратка је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По доласку са терена. Немојте ме прекидати, пустила сам, само мало сачекајте. Да ли је у том записнику

евентуално било помињање да су ти цивили бачени у неки бунар или такве ствари неке? Шта је затечено на лицу места, пошто кажете да је пре тога био на терену и на лицу места.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Да, мој проблем је што ја не могу да знам да су то биле наше јединице него друге неке, па ја не знам распоред тог подручја зато што нисам ту никад ни живела и зато сад тај Бански Ковачевац је мени непознат. Знам да је Ласиња мој део, а овај део према Стипану то знам, а ово друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно да ли Вам је терен познат или непознат, да ли сте били или нисте били, ја Вас питам конкретно питање да ли имате у сећању да сте у том записнику констатовали нешто са тог лица места, да су неки цивили бачени у бунар или такве неке ствари?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па писало је тих шест-седам људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Споменуо је те старце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Мислим да је рекао да су шишани, да им је сечена коса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли помињано још нешто шта се с њима десило?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не знам, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је ту помињано да су ти лешеви виђени или?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли, ја сам Вас конкретно питала да ли се сећате да је помињан неки бунар, да су лешеви бачени у бунар, да ли се тога сећате?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Бунар је неки спомињао, али није он спомињао лешеве, он је, мислим да је диктирао да су они шишани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком контексту је у том записнику спомињан бунар?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Поред бунара, јер је ту била нека кућица, претпостављам, да су ту били они заједно и да су ту поред наишли, наишао, ко је наишао не знам, ја сам сматрала да је то Топуско, поред тог бунара, значи та кућица где су живели. Они су се углавном окупљали, дружили заједно колико их је мало и било заједно су се дружили. у једној кући су сви били. Тако и на мом терену исто горе је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате да је после тог записника или евентуално пре тога била нека прича о страдању тих цивила у Банском Ковачевцу?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Е па то је проблем што мени није било јасно зашто се никад прича није повела о томе али сам сматрала да су они отишли углавном до бригаде и углавном до корпуса и да је то тамо решавано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тамо у том Вашем седишту батаљона у тој команди у Ласињи у разговору са неким војницима, било ким, чули помињање неке приче да су неки цивили у Банском Ковачевцу убијени? Је ли се причало о том неком страдању неких цивила?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Команда се састојала само од тог дела старешинског кадра и ја сам имала своју просторију одвојену. Значи ја једноставно у команду улазим кад ме командант позове. Ја нисам у команду могла да уђем кад ја то хоћу, кад ме се позове ја наравно уђем, ако имамо састанак, ако имамо неки разговор, ако ја имам потребу да кажем да идем на терен или да ми неко дојави да имам потребу за тереном, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговор на моје питање је шта?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Да ли сам чула, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате? Јесте ли чули или нисте чули, шта?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Ја мислим да је то касније кад је била преформација војске, касније да се о томе нешто причало, али оно што човек није у току ја не могу шта је неко чуо и казао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посредна сазнања су исто битна за суд.

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па доле су биле ове топције 120, они су били ту испод наше команде, мислим да сам наишла, у ствари брат ми је био тамо па ми је причао да ли је то истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао брат?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па ништа, каже је ли истина да неко од ваших војника тамо неке шишао неке цивиле, али он чак није споменуо нити имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли помињао место?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које цивиле?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не, они су се селили са територије на територију тако да једноставно то место није, него је на нашем, значи то је било ту код Ласиње негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нема више питања? Реците. Преко суда исто, не обраћајте се директно сведоку.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим Вас да питате госпођу МАРИНЧИЋ: да ли се сјећа где су две жене које су у Шумадији биле пребачене даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате у сећању за те неке жене цивиле?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Које су она, госпођа МАРИНЧИЋ: превезла у Вргин мост заједно са Бјелић Драганом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви одговористе сад на питање, господине Булат. Не можете да питате и да одговарате. Питање за сведока је да ли се сећа да су неки цивили, је ли то из Ласиње цивили?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребачени и где су пребачени?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па две жене, ја знам да су те две жене једном пред командом је некакав смех био, нешто се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сећате? Кратко одговорите, ако се не сећате, па суд ће разумети Ваша сећања после оволико година каква су. Да ли се сећате где су пребачене или се не сећате?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Па мислим да је Пане довео те жене са линије код команде и ја, да смо ми то одвезли онда у Вргин мост.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли знате из Вргин моста где су даље завршиле те две жене?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: А како бих знала за Вргин моста.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не знате. А да ли Вам је Ђане Чича рекао да је био код тих жена кад су убијене у засеоку Ишеци, да ли Вам је рекао и ко је то урадио и све остало? Кад кажете Ви сте писали извештаје, да ли се сећате тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате то у сећању или не?

Сведок ДУШАНКА МАРИНЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Немате. Хвала лијепо. Битне ствари не знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли да сведочите госпођо Маринчић, можете да идете и обратите се Служби за сведоке за трошкове. Овај други сведок Миле Мамула.

СВЕДОК МИЛЕ МАМУЛА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан господине Мамула, име оца?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Игњатија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Игњација, по занимању шта сте Ви?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Графичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Графичар?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању графичар, са станом у?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Апатину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апатину, улица и број.

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Сомборска 114.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Сомборска број 114, година Вашег рођења?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: 09.08.1957.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1957. године, у ком месту сте рођени?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Општина Вргин мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Вргин мост, јесте ли у неком сродству или завади са оптуженима Панетом Булатом, Радетом Вранешевићем?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Не, ни у сродству, ни у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете обојицу?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Раду не познајем, а Пану познајем.

Сведок Мамула Миле, од оца Игњација, по занимању графичар, са пребивалиштем у Апатину, Сомборска 114, рођен 09.08.1957. године у Вргин Мосту, са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок знате да сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, морате рећи суду све што вам је познато, ништа не смете прећутати, пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мамула, пред овим судом се води поступак против Панета Булата, Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет ове оптужбе је догађај у месту Бански Ковачевац и убиство шест цивила хрватске националности у том месту. Реците Ви мени где сте Ви у то време, којој јединици, којој сте формацији припадали, каква су Ваша сазнања у вези овог догађаја, било непосредна, било посредна од других и тако?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Ја сам био у јединици 19. бригада, чета Славско поље, вод ваљда други, али тада напомињем нисам био на положају. Све што знадем, знадем из друге руке од људи који су ми причали и рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је био Ваш командир?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Одељења или вода? Одељења је био Ђуро Малобабић, а вода Милан Џакула, а чете Јово Малобабић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли постоји неки Ђуро Кривокућа?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Јој, извињавам се Ђуро Кривокућа, а не Малобабић, Кривокућа да, он се презива, иначе живео у Малобабићима, презива се Кривокућа да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете све што сте сазнали у вези ових цивила и њиховог страдања сазнали сте од других?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете суду да испричате шта сте Ви то сазнали, од кога сте сазнали, Ваша сва сазнања?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па сазнао сам, овај, од људи у јединици, овај, у ствари сазнало се то одмах пре још док сам био код куће. У ствари нисам био код куће водио сам маму у Бања Луку на операцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам каква су то сазнања, кад Ви то сазнајете, шта сте то чули?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Чуо сам да су неки шест односно пет баба и један деда побијени у Ковачевцу. То је тамо где смо ми, где сам и ја требао бити у одељењу односно јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви то чујете то да су?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па чуо сам причу, причали су између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то војници из тог Вашег одељења?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Да, већином су из одељења, мога одељења односно тога ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми чусте ли Ви шта се то десило, како убијени ту, Ваше одељење је на том положају?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па јесте, то је малко неприродно је, као били су неки цивили ту, као скупљене су те бабе и тај деда и били су ту неки цивили ту су побијени чак бачени и у бунар, после као ишао и Пане ту. Ту је након, шта ја знам, колко дан-два дошла војна полиција, преузео их је UNPROFOR, и преузела случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате с ким Ви то разговарате? Кажете војници из Вашег одељења.

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Не, не, то није било директан разговор, шта ја знам оно ја директно некоме, него онако причали смо шта је то, која то, шта се то десило, која то, као нико не позна од тих није познао те цивиле. Пану су познали зато што је он био с нама у јединици, не у јединици, он је био у безбедности, није био у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чусте Ви шта, како то, ко поби те старце, тих пет баба и тог деду?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Шта ја знам, од тих цивила неко побио, не знам ко је. Од тих цивила неко је побио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивили неки побили?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разговарали са Вашим из одељења како дођоше ти цивили? Ви тамо имате неке стражаре, како дођоше?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па шта ја знам, они су као покупљени ради неке безбедности, шта ја знам, да ли ради сигурности да се негде покупе, не знам ни ја да будем онако, искрено онако не знам, вероватно ради неке сигурности да су покупљени да су их требали негде превести, оно са фронта, јер то је линија фронта, Купа, тамо тај иступени дио Ковачевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да их је купио?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Ко? Не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете чули сте. Молим?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Безбедност, ко. Мислим да то како је до тога дошло да су они побијени то, овај, то је мало већа енигма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали Вашег командира Ђуру Кривокућу је ли он био те ноћи тамо, шта се то десило, побијени људи?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Да, Ђуро је био тамо те ноћи, међутим Ђуро погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро погинуо, није те ноћи погинуо, видели сте га после тог догађаја.

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта Вама рече Ваш командир шта се то десило, како убијени људи, јер Ви ту стражарите, ту Ваши војници стражаре и сад одједном ту људи побијени, како?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: У ствари не зна ни он. Не зна ни он, није знао ни он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није знао ни он?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Да. Зато што је то било ноћ, вече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знадоше ови други неки војници, питасте ли Ви ту неке који су били Ваши стражари из Вашег одељења те ноћи који су стражарили, шта они рекоше, како?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па ево, то су рекли што сам ја Вама рекао, да су то били неки цивили ту и да су, овај, они то направили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли помињао некад оптужени Пане Булат у вези тога да је он у томе учествовао?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Не, њега нико није помињао да је он учествовао у томе али да је био ту, дошао ту, да је дошао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли помињао неко како је он ту дошао, с ким дошао?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Не, не, то нико није помињао ни како дошао, ни ко га довезао, ни, он има ваљда свог возача, шта ја знам, има возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте Ви пре, кажете нисте били ту ноћ ту кад се то.

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Не, не, ја нисам био тада на положају апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Уопште нисам био на положају тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад се Ви вратисте после на положај у односу на тај догађај? Кад сте се вратили на положај?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па вратио сам се, шта ја знам, положај траје три-четири дана, онда пет-шест дана паузе, онда поново се иде након десетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме у односу на овај догађај кад су убијени ти цивили, после ког времена Ви долазите на положај?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па након десет дана, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десет дана после тог догађаја?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па да, тако, отприлике, не могу рећи тачно али значи десет дана, три дана смо на положају, пет-шест дана смо слободни и онда након тога долазимо, то значи након девет-десет дана, не могу ја, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви чули за те људе где су завршила њихова тела, шта се то десило?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па они су као бачени у бунар, то је после, и вађени су из бунара и преузела је војна полиција и УНПРОФОР, е сад после, ја од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесте ли били Ви на положају кад су они вађени из бунара?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Био сам један део само, један део и онда смо отишли кући, они су као остали још није било то извађено и није било све повађено, један део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај део који кажете да сте били, имате ли сазнање ко је то радио, то вађење?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Бунарџија, мислим да је Адам Самарџија вадио. Бунарџија тамо из места, ја мислим да је Адам Самарџија бунарџија био и још неки, не знам како се тај други зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете један део, па није све извадио, а колико је он то извадио?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Е не знам, ту ја нисам ни прилазио, нити сам ту долазио, нити сам, ту ја нисам ни прилазио тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Пане Булат тад ту кад су вађени ти лешеви?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Не сећам се, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли учествовао неко из Вашег одељења, одељења Ђуре Кривокуће у вађењу тих цивила?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Ја мислим да је било људи који су помагали, ја мислим да је било који су помагали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми је ли Вама неки род овај Марко Мамула?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па неки даљни је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли с њим имали неки разговор?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези ове ноћи, овог догађаја?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Не, не, Марко је ту учествовао, иначе он је мало специфичан човек тако да није то баш било, јер ја сам избегао 1991. из Загреба, дошао тамо у радно место, они нису са

татом и родитељима баш били у неким односима, тако да, оно у пролазу добар дан, добар дан и то је, зато што са татом није комуницирао доста дуго и тако да, а иначе нека даљна јесмо родбина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има неких питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали у то време, односно и данас Милета Вучинића? Миле Вучинић од оца Вида?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био у истом одељењу са Вама?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Радета Малобабића?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Милета Малобабића?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Петра Габрића?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Да. Петар ми је родбина исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Петра Шкаљца?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Да и њега познам, то су све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све из тог Вашег одељења?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Да, и све су из места онде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте кад сте се вратили после десетак дана, да ли сте са овим лицима о томе разговарали, односно да ли Вам је неко од њих причао шта се то догодило, како су ти људи побијени, ко их је побио, шта је с бунарком, ко га је минирао, шта се дешавало после након што су извађени лешеви?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: После кад је дошла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви са неким од ових лица која сам Вам набројао из Вашег одељења.

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па јесам, питао сам шта се то десило, ко је то направио, нормално да сам питао, то нормалан човек нормално да пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И какав сте одговор добили од њих?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па добили смо да су били два човека у цивилу које малтене нико није познао из тог одељења, нико није познао, то су ми директно рекли сви малтене, малтене сви. Нико их није познао та два човека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да су та два непозната човека побили ове цивиле?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У присуству тог одељења и на том месту?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па није у присуству одељења, то је било у присуству горе, то је било кућа, две, више, то није било у присуству, одељење је било доле мало ниже, мислим спаваона и стража.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, одељење које је било најближе том месту.

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Најближе да, то јест најближе место.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули шта је било с тим лешевима након што су извађени из бунара?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Е то не знам, то не знам, то, тада нисам био кад су вађени јесу, али кад су извађени то, јер то се ја мислим два дана вадило и три чак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док се вадило Ви тамо нисте прилазили?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Не, не. Нисам прилазио, нисам учествовао ни у помагању ни у каквом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли сведок има сазнања нешто више о тим цивилима, како су били обучени, како су били наоружани, колико су се задржали, које доби старосне?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: То су били старији људи и један деда који су с нама доста добро сарађивали, чак смо их и хранили.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Не, не причам, нисмо се разумели, питање за ове цивиле, кажете двоје цивила су дошли побили ове цивиле хрватске националности. Питам за ову двојицу да ли сте чули о њима више осим?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Не, не, зато што их нико није познао.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: А нико их није познао, добро.

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Да, јер кога год сам питао како нико не позна, као нико их није познао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то причао да их је видео?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па ови што су били на стражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који? Који су то били на стражи?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па мислим да је Миле тај био и Раде, њих двојица да су били, али их нису познали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Нисте га Ви питали, ја морам да га питам за Вранешевић Радета, да ли познаје Вранешевић Радета? Мислим да није, ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку кад сам узимала податке.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Једно питање, контролно питање, у Пркосу да ли има гостиона или трговина?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Шта?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Има гостиона, Кораћа Стеве.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: А трговина да ли постоји и да ли је радила тих дана кад се овај догађај догађао?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Јесте, јесте.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Гостиона или трговина?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Сад немојте ме ватати кад је почело, углавном радило је и једно и друго, сад да ли је радило само у почетку трговина, да ли је трговина радила у самом почетку.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро.

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Али после је радила и трговина, али тада да ли је трговина радила то не знам. Углавном је после радила али тада у самом почетку мислим да није, али немојте ме, мислим да није.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: И последње питање, да ли је да кажем тог дана, ноћи, да ли имате сазнања да су се на том простору у Банском Ковачевцу где се тај догађај десио да ли је било припадника инжињеријске јединице, да ли имате сазнања, да ли Вам је неко говорио нешто у вези тога, обзиром да Ви нисте били како рекосте?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Не, не то, инжињерску јединицу нико није помињао.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Немате сазнања?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Не.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли нема више? Оптужени? Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања више нема? Можете господине. Изволите само немојте да сведочите, преко суда.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Врло ми је битно питање, ево ја ћу Вама, а Ви господину. Да ли су причали присутни када сам ја дошао, с киме сам причао у Ваше одељење и с ким сам отишао са одељења пред сам догађај који се догодио?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Не, не, нису причали с ким си.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли Вам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, да заврши сведок.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли Вам је ко рекао, кад сам ја дошао, ко је био у просторији где сте спавали и где вам је била команда, ко је био, ко је самном причао, ко је примио задатке?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Не, то није нико, то нико није помињао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нико није помињао?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Не. Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А приликом вашег разговора у селу, да ли сте чули, да ли вам је ико рекао због чега сам ја ту вечер био тамо на лицу места и какав сам био? Да ли сам био у униформи, да ли сам био са наоружањем, да ли су вам причали шта сам имао код себе?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Па оно пиштољ да си имао и шта ја знам, да си имао пиштољ и ништа.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесам ли био у цивилу или униформи? Је ли то било прича?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Није, није.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Није.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли ти је ико рекао док сам ја био да се ишта догађало тамо на лицу мјеста?

Сведок МИЛЕ МАМУЛА: Није.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хвала лепо. Пријатно.

То је све што сведок има да изјави.

Питања више нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете, обратите се Служби уколико сте имали трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 10 часова и 58 минута и биће настављен дана

10. септембра 2009 године са почетком у 09 часова и 30 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам хтела да Вас у вези овог доказног предлога питам дали сте у писменом поднеску саслушање сведока. Добро, реците суду. Јесте, то ме занима.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Овако дакле, ја сам припремајући се за овај завршни део суђења дошао до закључка као бранилац Булат Пана да би било целисходно саслушати овог сведока који је предложен. У вези са тим у разговору са Булат Паном, а и са његовим рођеним братом који је овде у публици питао сам да ли има сазнања где тај човек и речено ми је да живи, мислим да је Америка, прво је била прича да је Канада, па касније смо дошли до Америке и замолио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој држави то живи?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Мислим да је Флорида, је ли тако беше Војо. Да, Флорида и да ако могу да дођу до адресе тог човека. Дали су ми адресу, број телефона и наравно да сам им рекао да га питају да ли је спреман да сведочи, с тим да не разговарају о самом предмету и тако сам схватио да је разговор и завршен. Дакле да су га позвали, да је он изразио спремност да сведочи, да се он не јавља на телефон, него му се јавља, то сам чуо јутрос, само беше мајка, је ли тако, мајка и да га је добио Војо када га је позивао негде у вечерњим сатима, дакле 21 или 21,30 по нашем времену, дакле то би било 5-6 сати касније у односу на време или раније, онда не знам како га је могао добити. Раније, да, да, раније, тамо је код њих 4-5 сати онда, шест сати, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наша Служба за сведоке је више пута звала тај телефон и стално нико се не јавља, стално се укључује та телефонска секретарица, чак је остављена и из Службе за сведоке, службеник је оставио да се јаве на тај телефон, па их опет звали и никаквих немамо, зато ми је битно да ли је то поуздано да он хоће да дође да сведочи?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја колико знам јесте поуздано да је спреман да дође, а сматрам и да његову и да кажем дужност и обавезу, обзиром да је био тамо на лицу места, тако се помиње у одбрани, овде другооптуженог, кажем ја бих заиста замолио ово сад овде и због мог брањеника, не знам какав ће његов исказ бити, да ли ће бити повољан или неповољан у односу на мог брањеника, али лично, ја лично инсистирам да суд предузме све што је могуће да тог човека доведе и да чујемо шта ће он рећи, не да га доведе, па знате шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то Вама рекао да је с њим комуницирао?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Брат, ево га присутан овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове? Како се зове брат?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Војислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војислав Булат?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Војислав Булат, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично с њим?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Лично са њим, позвао телефоном, једино тако и можемо, да, али чујем да се вама не јавља, рече Ваша сарадница. Е сад, судија, пошто је ово Служба, имате Службу за контакте са сведоцима и за подршку сведоцима и тако даље, не знам, преко тих надлежних служби вероватно би се могло и путем видео-линка сведочити, Америка земља велика, вољна сигурно да помогне у овој целој причи, тако да преко амбасада би се та ствар могла организовати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто брат оптуженог комуницира са њим и тако даље.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Само једном је, извињавам се судија, да не би било, да се не злоупотреби заиста та прича, ја причам отворено о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, не, него Служба наша, не, не мислим уопште на то, него да ли можемо ми евентуално да се договоримо о неком термину суђења овде, суд је спреман да том сведоку плати и трошкове доласка овде, па да у том смислу кад буде брат поново комуницирао са њим саопшти му и датум и тако даље, па да ми.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: То може да се покуша, ја мислим да никакав проблем такав није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер наша Служба за сведоке би евентуално да смо ступили у контакт са њим.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Али да се то ради ипак, да се то ради, да његов брат Воја ради, Панетов, ради у договору са том Службом, значи и да буде Служба присутна из простог разлога, поучен у појединим предметима злоупотребе појединих сведока баш у односу на моје име, ја инсистирам да буде Служба присутна да не би сутра било да нешто брат је говорио, није говорио и тако даље, ја колико знам само један је разговор је био присутан, овај обављен између Воје и тог сведока, тако да никакав проблем није. Може Воја доћи у Службу или Служба да дође, неко из полиције

тамо у Сомбор где живи Воја да буде присутан том позиву и да се договоре око свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изађите Ви господине, само ћете ми рећи у том неком разговору је ли тај човек, тај Ђуро Чеко рекао да је он спреман да дође?

ВОЈИСЛАВ БУЛАТ: Није рекао да је спреман да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ВОЈИСЛАВ БУЛАТ: Он је рекао да је прекрижио са Хрватском и Србијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ВОЈИСЛАВ БУЛАТ: Да је прекрижио са Србијом и са Хрватском, то је рекао.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Али сам схватио да би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало.

ВОЈИСЛАВ БУЛАТ: Да има сазнања о томе догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ВОЈИСЛАВ БУЛАТ: И да ће дати изјаву.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ће дати изјаву, да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ВОЈИСЛАВ БУЛАТ: Што он има рећи, а рекао је да има нешто рећи, што има ја не знам, телефоном сам разговарао и нисам га ни питао, толико је био разговор са њим.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Он може видео-линком, судија, без проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адресу ову, адресу ко је дао?

ВОЈИСЛАВ БУЛАТ: Његов дјед је из Вргин Моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ВОЈИСЛАВ БУЛАТ: Дјед његов је из Гвозда, из Вргин Моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што Вам он није дао адресу тај Ђуро Чеко? Јесте евентуално проверавали, је ли то тачна?

ВОЈИСЛАВ БУЛАТ: Телефоном сам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ВОЈИСЛАВ БУЛАТ: Телефоном сам са њим разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али да ли Вам је Ђуро Чеко потврдио да је то та адреса?

ВОЈИСЛАВ БУЛАТ: Рекао ми је да је често мијења боравиште по неким камповима, да му је најсигурнији телефонски број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А често мења боравиште. Нама је МУП Хрватске нас је обавештавао овде да је он у Калифорнији.

ВОЈИСЛАВ БУЛАТ: Каже да често мења адресу, најзгоднији је телефон да се са њим чујете.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: А имате, овај његов деда овде са којим је ступио Војо у контакт Служба за рад са сведоцима може да ступи са његовом фамилијом, деда где живи. У Гвозду, Вргин мост је ли тако? Да, он вам је у Хрватској, има ли било кога од породице овде?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Је ли ово мобилни телефон?

ВОЈИСЛАВ БУЛАТ: Ја мислим да је мобилни, сад ја не знам.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: А не, јавља се секретарица, добро, могуће на мобилном.

ВОЈИСЛАВ БУЛАТ: Мени се јавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама се јавио, али уколико је мобилни телефон, а овако се не јавља суду, па на поруке суда, је ли тужилац у вези овог предлога шта има да каже?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па неспорна је чињеница да наведено лице помињу у својој одбрани и оптужени и један број сведока и да је нека реална претпоставка да би тај сведок могао да саопшти неке за нас интересантне чињенице, мада мислим на поодмаклу фазу доказног поступка да нешто битно ту не би добили, али да се о том предлогу ипак одлучи након што Служба ступи у контакт са тим лицем, потенцијалним сведоком, па да од њега сазна да ли је он пре свега вољан да сведочи и ако јесте на који начин и када и тек након тога да се донесе одлука да ли ће се саслушати или не. Јер не вреди нам одлука о његовом саслушању уколико би у контакту са тим лицем оно саопштило да не жели и неће да сведочи не бисмо га могли приморати на сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остаје на томе да покушамо на овај телефон да дођемо до тих података. Уколико дођемо и ово лице пристане да сведочи суд ће свакако.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Поготово што је он према исказу очевидац целог овог догађаја, дакле и заиста би могао бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Е сада, шта ће рећи, како рећи, мислим да би било чак можда ефектније да и са те стране да изјаву из разлога што би био ван сваког притиска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али у свему томе треба, имамо неки мобилни телефон на који се сведок евидентно не јавља, имамо изјаву сад овога брата Панета Булата да он по неким камповима

се сели, имамо обавештење МУП-а Хрватске да су они разговарали са његовим ујаком, да његов ујак зна да је он у Калифорнији али не зна на којој адреси и у целој тој ситуацији да ми сад нешто одређујемо, па да се то пролонгира ово суђење није у интересу ни оптуженог да се то пролонгира.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Не, није ни нама у интересу пролонгирање никакво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћемо у зависности од овог телефона, од овог броја, Служба ако успостави контакт да утврди све то, па ћемо.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: А ми ћемо вам доставити адресу овог његовог деде из Вргин моста и телефоне да можете са њим ступити у контакт евентуално за брже успостављање неког контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Довршено у 11,10 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА